

கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்

கனையாழி

மலர் : 56 இதழ் : 12 மார்ச் 2022 விலை ரூ.25/-

கரவக்சைக ழுசிக்சக்சி
கை வகரபுசுக்சிபுரூர்! - ம.புர.

#EVACUATE
INDIAN STUDENTS FROM
UKRAINE

உள்ளடக்கம்

கட்டுரை		கவிதை	
ப.சிதம்பரம்	06	கீ.சரஸ்வதி	15
தமிழவன்	10	இரா.கவியரசு	24
சா.கா.பாரதி ராஜா	25	ந.சீவநேசன்	27
அகராதி	57	நூர் யாசீன் அல்லைபானி	
சிறுகதை		தமிழில்: வ. ஜெயதேவன்	37
இந்திரா பார்த்தசாரதி	16	ப்ரியா பாஸ்கரன்	38
வாசுதேவன் அருணாசலம்	20	காசாவயல் கண்ணன்	39
பா.ஆசைத்தம்பி	28	ரகுநாத் வ	56
ப. தனஞ்செயன்	64	சன்மது	63
குறுநாவல்		சுசீத்ரா மாரன்	63
ஜனநேசன்	40	சாமி கிரிஷ்	68
நினைக்கப்படும் - மரன்	35	கடைசிப் பக்கம்	
		இந்திரா பார்த்தசாரதி	69

வணக்கம்

கணையாழி தற்போது மின்னிதழாக மட்டும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. அன்புகூர்ந்து www.kanaiyazhi.com அல்லது magzter.com பாருங்கள்..

அச்ச இதழாக வரும் வாய்ப்பு இப்போது இல்லை உங்கள் சந்தாவை மின்னிழக்கானதாக மாற்றலாம் அல்லது மீதித் தொகையைத் திருப்பி அனுப்பலாம். உங்கள் விருப்பத்தைத் தெரியப்படுத்தி உதவுங்கள்.. நன்றி.

சிறுகதை
வாசுதேவன் அருணாசலம்

உரமான யோசனை

ரண்டாயிரத்து ஐம்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் வடக்கு ஆப்பிரிக்காவில் ஐம்மா என்ற ஒரு கிராமத்தில் தத்துவனை கைகளைப் பின்புறமாகக் கட்டி, கால்களை சேர்த்துக்கட்டிய நிலையில் ஒரு குடிசையின் முன்னிருந்த ஒரு மரத்தில் கட்டியிருந்தனர். தத்துவனுடைய தந்தை அங்கே வந்தார். தோளில் தூக்கிவந்த மாட்டுத்தோல் பையை இறக்கிவைத்து அதிலிருந்த பொருட்களை ஒவ்வொன்றாக வெளியே எடுத்துவைத்தார். தத்துவனின் சகோதரர்கள் ஆறுபேரும் அங்கே வந்தனர். தத்துவனின் தாய் மட்டும் குடிசைக்குள்ளேயே இருந்தார். வெளியே வரவில்லை. இரவு அனைவரும் தூங்கியபின் ஒரு மண்சட்டியில் கரைத்தக் கூழை எடுத்துக்கொண்டு தத்துவனின் அம்மா தயங்கித் தயங்கி வெளியே வந்தாள். தத்துவனை சத்தமில்லாமல் எழுப்பி வாயில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஊற்றினாள். தத்துவன் பரக்கப்பரக்கக் குடித்தான். சத்தமில்லாமல் தத்துவனுடைய அம்மா குடிசைக்குள் மீண்டும் சென்றுவிட்டாள். மறுநாள் அதிகாலையில் மூன்றுபேர் அங்குவந்தனர். யாரையும் தொந்தரவு செய்யவில்லை. தூங்கிக்கொண்டிருந்த தத்துவனுடைய தந்தையையும் எழுப்பவில்லை. எழுந்திருக்கவுமில்லை. தத்துவனை மரத்திலிருந்து அவிழ்த்து, கட்டுகளையும் அவிழ்த்து தங்களுடைய கிராமத்திற்கு நடத்தியே கூட்டிச் சென்றனர். அங்கே மூன்று நாட்கள் தத்துவனுக்குப் போதுமான உணவு வகைகளும், விதவிதமான பானங்களும் தரப்பட்டன. அப்படியொரு உணவு வகைகளைத் தன்னுடைய நான்கு பருவத்தைக் (பதினாறு வயது) கடக்கும்வரை தத்துவன் சாப்பிட்டதேயில்லை. ரசித்தும் ருசித்தும் சாப்பிட்டான். நான்காம் நாள் அதிகாலை அதே மூன்றுபேர் தத்துவனை அழைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய கிராமத்திற்கு வெளியே அழைத்துச் சென்றனர். அங்கே ஆறு அடி உயரக் கம்பம் ஒன்று தனித்துத் தரையில் ஊன்றப்பட்டிருந்தது. அந்த கம்பத்தினுடைய அடித்தளத்தில் ஒரு மூன்றடிக்கு ஆறு அடி நீளத்தில் ஒரு பள்ளம் தோண்டப்பட்டிருந்தது. பெரிய தோல்பாய் போன்ற ஒன்று அந்தப் பள்ளம் அனைத்தையும் மூடிய நிலையில் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு பெரிய

சிறுசிறுப்பங்கள் அந்தோணிராஜ்

மண்பானை ஒன்றும் அங்கிருந்தது. இரண்டு சிறிய மண்சட்டிகளும் இருந்தன. ஒன்றில் தண்ணீர் மட்டும் இருந்தது. மற்றொன்றில் ஒரு சிறிய செடி இருந்தது.

அந்த மூன்று நபர்களும் தத்துவனை அந்தப் பெரிய உயரக் கம்பத்தின் அருகே கொண்டு வந்தனர். அவனுடைய கண்களைக் கட்டினார்கள். தத்துவன் எதையும் தடுக்கவுமில்லை, ஏன் என்று எதுவும் கேட்கவுமில்லை. தத்துவனின் நீண்ட தலைமுடியை மூவரில் ஒருவன் அந்தக் கம்பத்தில் நன்றாக இறுக்கிக் கட்டி, கொண்டு வந்திருந்த ஈரமான முறுக்கிய சணலை, ஏற்கனவே கட்டியிருந்த முடியின்மீதே கட்டினான். கட்டிமுடித்தபின் மற்ற இருவரில் ஒருவருக்கு ஒருவித சமிக்ஞை செய்தான். அவன் தத்துவனின் காலைச் 'சடார்' என்று இழுத்துத் தூக்கித் தோளில் வைத்துக் கொண்டு அங்கே தோண்டப்பட்டிருந்த பள்ளத்திற்கு அப்பால் சென்றான். மூன்றாவதாக இருந்தவன் அந்தக் கம்பத்தின் இடதுபுறத்திலிருந்த தரையைப் பறித்துத் தோண்டி ஒரு கூர்மையான ஆயுதத்தை எடுத்தான். தத்துவன் இரண்டானான். அனைத்தும் கண்மூடிக் கண்திறப்பதற்குள் நடந்தேறியது. சிறிது நேரத்தில் தோல்பாயில் குருதி சேர்ந்தது. சேகரிக்கப்பட்ட குருதியை ஒரு சொட்டுகூடச் சிந்தாமல், அந்த மூவரும் பக்குவமாக அங்கேயிருந்த மண்பானைக்குள் ஊற்றினார்கள். மாற்றி மாற்றி தோளில் சுமந்துசென்று அந்தக் கிராமத்தினுடைய உழுது போடப்பட்டிருந்த பரந்த விளைச்சல் நிலங்கள் இருந்த இடத்திற்கு எடுத்துச் சென்றனர். ஒருவன் சிலபகுதி நிலங்களைக் கடந்து ஓர் இடத்தில் சென்று நின்றுகொண்டு கையை ஆட்டினான். ஒரு சிறிய கூர்மையான உளி போன்ற ஒரு கல்லை எடுத்து அந்தப் பானையின்

அடியில் ஒரு சிறிய ஓட்டையைப் போட்டான் மற்றொருவன். தோளிலிருந்து இறக்காமல் உழுத நிலங்களிலிருந்த அனைத்து நீண்ட குழித்தடங்களில் வேகவேகமாக பானையிலிருந்த குருதி ஒழுக ஒழுக, கிழக்கும் மேற்குமாக மூன்றாவதாக இருந்தவன் ஓடினான். பாதி நிலங்களைத் தாண்டி நின்று கொண்டிருந்தவன் அந்தப் பானையை வாங்குவதற்குத் தயாரானான். சரியான நேரத்தில் பானையை வாங்கி தோளில் வைத்துக்கொண்டு மீதமிருந்த நிலங்களின் குழித்தடங்களில் ஓடினான். பானையிலிருந்த குருதி வழிந்தவண்ணமிருந்தது. நிலத்தின் கடைசியிலிருந்த இரண்டு நீண்ட குழித்தடங்களை அவன் நெருங்கியபோது பானையிலிருந்த குருதி வழிவது நின்றதை உணர்ந்து, அங்கேயே நின்றான். பானையை நிலத்தில் இறக்கிவைத்தான். தன் இரு கைகளிலும் முடிந்த அளவிற்கு நிலத்திலிருந்து மண்ணை எடுத்து சுமார் ஆறு முறை பானையில் உள்ளே போட்டான். பின் எழுந்து பானையின் வாய்விளிம்பைப் பிடித்து நன்றாகச் சுற்றினான். பானையின் உள்ளிலிருந்த மண் அனைத்தும் பானைக்குள்ளே சுற்றியது. பானையின் ஓட்டைவழி வழிந்து வெளியே வரமுடியாமல் பானைக்குள்ளேயே தங்கிவிட்ட குருதி அனைத்தையும் உறிஞ்சி எடுத்து நிறமாறியிருந்தது உள்ளே போடப்பட்ட மண். அந்த மண்ணைத் தனது தோளிலிருந்த ஒரு துண்டில் கொட்டி முடிந்து எடுத்துக்கொண்டான். நிலத்தின் வடமேற்கு மூலைக்குச் சென்று அந்தப் பானையை உடைத்துவிட்டு, நிலத்தின் தென்கீழ் மூலையில் நின்றுகொண்டிருந்த மற்ற இருவரோடு சேர்ந்து தத்துவனை கடைசியாகக் கட்டிய கம்பமிருந்த இடத்திற்கு வந்தனர். தத்துவனின் தலை மற்றும் உடலை அங்கிருந்த குழியில் புதைத்தனர். புதைத்த இடத்தின் மேல்

ஒரு சிறிய குழி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, தாங்கள் கொண்டு வந்த சிறிய மண்சட்டியிலிருந்த செடியை எடுத்து நட்பனர். அதனைச் சுற்றி துண்டில் முடிந்து எடுத்துவந்த மண்ணைச் சுற்றிக் கொட்டி கைகளால் நன்றாக அழுத்தி செடியைச்சுற்றி அணைத்தனர். மற்றொரு மண் சட்டியிலிருந்த தண்ணீரை செடிமீது தெளித்தனர். மீதமிருந்த தண்ணீரை, செடியைச் சுற்றி ஊற்றினர். பின் மூவரும் தரைமீது விழுந்து அந்தச் செடியை வணங்கி அங்கிருந்து சென்றனர்.

சரியாக 111 ஆண்டுகள் கழித்து, தத்துவன் புதைக்கப்பட்ட கிராமம் பசி பட்டினியால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கடின் உழைப்பு இருந்தது. விளைச்சல் இல்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியாமல் பெரும் துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருந்தது. விளை நிலங்களின் வீரியம் குறைந்துபோய்விட்டது. சரியான உரம் பயன்படுத்தப்படாத காரணத்தால்தான்

இந்தத் துயரங்கள் என்று கண்டறிந்தனர். தத்துவன் போன்ற பலிகளை பண்டமாற்று முறையில் வாங்கி, பலியிட்டு குருதியை நிலத்தில் தெளித்து வளப்படுத்துவதிலிருந்த நம்பிக்கை அடியோடு மாறிப்போயிருந்தது. இருந்தாலும் மறைமுகமாக அவ்வப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. அந்தக் கிராமத்திலிருந்த ஒரு பெரியவர் 'டொட்டர்' அந்தக் கிராமத்தின் தலைவர் இம்மாவை ஒருநாள் மாலைவேளையில் சந்தித்தார். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஒரு சந்திப்பு என்பதை யாரும் அன்று அறிந்திருக்கவில்லை. மறுநாள், இம்மா தன்னுடைய கிராமத்து மக்களையெல்லாம் அழைத்து ஒரு விநோதமான விளையாட்டை அறிமுகப்படுத்தினார். "விளைச்சல் முடிந்தவுடன், விளைச்சல் நிலம் உடனடியாக உழுதுபோடப்பட வேண்டும். பின்னர் அங்கே வீர விளையாட்டுகள் நடத்தப்படவேண்டும். பக்கத்து கிராமங்களிலிருந்து மல்யுத்தம்

செய்ய ஆண்களுக்கு அழைப்புவிடுக்க வேண்டும். வெற்றிபெறுபவர்களுக்குத் தானியங்கள் பரிசுகளாக அளிக்கப்பட வேண்டும். அதேபோன்று, நான்கு பருவம் நிறைந்த ஆண்கள் அனைவரும் நன்கு திடமான எருதுகளை அடக்க வேண்டும். அவ்வாறு அடக்குபவர்களுக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். அடக்க முடியாத எருதுகளைக் கொண்டு வருபவர்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்படும். கிராமத்து வைத்தியர் அங்கேயே இருப்பார். யாருக்காவது காயம் ஏற்பட்டால் உடனடியாக அவர் அங்கேயே கவனித்துக்கொள்வார்” இவ்வாறு இம்மா விரிவாகக் கூறினார். கூட்டத்திலிருந்த கிராம மக்களில் சிலர் எழுப்பிய சந்தேகங்களுக்கு பதிலும் அளித்தார். பின் கூட்டம் கலைந்து சென்றது. ஒருசிலருக்கு விளையாட்டுகள் நல்ல விசயங்களாகத் தோன்றினாலும், உழுத நிலத்தில் ஏன் இந்த விளையாட்டுகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற விந்தை மட்டும் மனதைவிட்டு அகலவேயில்லை. இருந்தாலும் இம்மாவின் வார்த்தைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டே ஆகவேண்டும். மீறமுடியாது. மீற நினைக்கவும் கூடாது. இம்மா கூறியதுபோல், விளைச்சல் அறுவடைசெய்த உடனே நிலங்கள் உழப்பட்டன. அங்கே கிராமத்து மக்கள் கூடி பல விளையாட்டுகளை நடத்தினார்கள். முக்கியமாக மல்யுத்தங்களும், எருதுகளை அடக்கும் நிகழ்வுகளும் நடந்தன. பலர் எருதுகளால் காயம்பட்டனர். கிராமத்து மருத்துவரின் வைத்தியம் எடுபடாமல் ஒருசிலர் இறந்தும் போனார்கள். இந்த விளையாட்டால் அந்தக் கிராமத்தில் இரண்டும் ஒரே தருணத்தில் நிகழ்ந்தது. மகிழ்ச்சி துக்கம். அந்த அறிமுக விளையாட்டுகள் அனைத்தும் இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றன. இம்மாவின்னுடைய கிராமத்தில் மொத்தத்தில் நான்குபேர் இறந்து போனார்கள். இருபத்து ஆறுபேர்

காயமடைந்தார்கள். அடுத்த மூன்று மழைக்குப்பின் அறுவடை நடைபெற்றது. அமோக விளைச்சல். கிராமத்து மக்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். இம்மாவிற்கு வாழ்த்துகள் குவிந்தன. தனக்கு இந்த யோசனை சொன்ன டொட்டாவிற்கு நான்கு மூட்டை தானியங்களைப் பரிசாக வழங்கினார்.

அறுவடை முடிந்தபின் இம்மா கூறியதுபோல் நிலங்கள் உடனடியாக உழுதுபோடப்பட்டன. விளையாட்டுகள் ஆரம்பமாயிற்று. மல்யுத்தம் நன்றாக நடைபெற்றது. ஆனால், எருது அடக்கும் விளையாட்டு மட்டும் கொஞ்சம் உற்சாகமின்றி நடைபெற்றது. அதிக ஆண்கள் கலந்துகொள்ள முன்வரவில்லை. கிராம வைத்தியருக்கு அதிகமான வேலையும் இல்லை. இம்மாவிற்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. அந்தப் பெரியவரை அழைத்துப் பேசினார். பின் எருது அடக்கும் விளையாட்டில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்தார். “எருதின் கொம்புகளில் செப்புக் காசுகள் கட்டப்பட்டிருக்கும் அந்தக் காசுகளை எருது அடக்குபவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்” என்றார். எருது அடக்கும் விளையாட்டுக்குக் கூட்டம் அதிகமானது. இம்மா மகிழ்ந்தார். கடந்த முறை போலவே விளைச்சல் அதிகமானது. இன்னும் விளைச்சலை அதிகரிக்க இம்மா முடிவு செய்தார். கல்யாண வயதில் பெண்பிள்ளைகளை வைத்திருப்பவர்கள் அனைவரும் எருதுகளைத் தயார் செய்து விளையாட்டுக்கு அழைத்து வரவேண்டும். அந்த எருதுகளை, கல்யாணமாகாத வாலிபர்கள் மட்டும்தான் அடக்க முயல வேண்டும். மற்றவர்கள் காசுகள் கட்டப்பட்ட எருதுகளை மட்டும்தான் அடக்க முயலவேண்டும்” என்றார். கிராமத்து மக்களிடையே இந்த வரையறைகள் நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றன. நிறைய இளைஞர்கள்

கலந்துகொண்டனர். நாளடைவில் இந்த விளையாட்டில் காயப்படுவதையும் இறப்பதையும் பெருமையாக அந்த கிராமத்து மக்கள் கருதினர். விளைச்சல் ஆச்சரியப்படுமளவிற்கு ஏற்பட்டன. இம்மா மகிழ்ச்சியில் திளைத்துக் கிடந்தார். மீண்டும் அந்தப் பெரியவரை அழைத்துப் பரிசுப் பொருட்களை வழங்க விரும்பினார். அந்தப் பெரியவரை அழைத்துவர ஒரு ஆளை அனுப்பினார். சிறிதுநேரம் கழித்து அந்த ஆள் வந்தான். “அந்தப் பெரியவரை பக்கத்துக் கிராமத்தின் தலைவர் ‘சும்மா’ அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார்” என்றான். இம்மா விற்கு சற் வருத்தமாயிருந்தாலும், தன்னுடைய கிராமம் போலவே பக்கத்துக் கிராமமும் நல்ல விளைச்சலைப் பெற்று பஞ்சமின்றியிருந்தால், நல்லதுதான் என்றே நினைத்தார். மூன்று மழை முடிந்தன. இம்மாவின்னுடைய கிராமத்தில் கிடைத்த விளைச்சலைவிட பல மடங்கு டொட்டாவை அழைத்துச் சென்ற ‘சும்மா’வின் கிராமத்தில் விளைச்சல் உண்டானதைக் கேட்டு இம்மா அதிர்ச்சியடைந்தார். உடனடியாக ஆட்களை அனுப்பி டொட்டாவை தன்னுடைய கிராமத்திற்கு வலுக்கட்டாயமாக அழைத்துவரச் சொன்னார். டொட்டாவும் வந்தார். இம்மாவைப் பார்த்தார். உடன் இருந்தவர்கள் அனைவரையும் வெளியே போகச் சொல்லிவிட்டு, மெதுவாக டொட்டாவிடம் இம்மா கேட்டார் “எப்படி நம் கிராமத்தைவிட அதிகமான விளைச்சல் அந்தக் கிராமத்தில் ஏற்பட்டது?” டொட்டா சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார். பின் மிகவும் தாழ்வான குரலில் இம்மாவிடம் சொன்னார் “இங்கே வெறும் எருதுதான். அங்கே சிங்கம்.”

vasuaruntamil@gmail.com ■

